

کوتاه از دیپلماسی

مخالفت روسیه با استفاده آمریکا از مکانیسم ماشه علیه ایران

● **ایرنا:** میخائیل اولیانوف، نماینده دائم روسیه در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، در توییت نوشت: امید داریم در دولت آمریکا افراد منطقی وجود داشته باشند که نگذارند کشورشان در عرصه بین‌المللی به دلیل ماجراجویی‌هایی مانند تلاش برای استفاده از مکانیسم ماشه که با عقل سلیم جور در نمی‌آید، بدنام شود. اولیانوف این توییت را در پاسخ به توییت «ریچارد گلدبرگ»، عضو وابسته به بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها و دستیار سابق جان بوتون، مشاور امنیت ملی آمریکا، نوشت.

ظریف: آمریکا هیچ جایگاهی برای استفاده از مکانیسم ماشه ندارد

● **ایرنا:** وزیر امور خارجه با بیان اینکه قطع‌نامه پیشنهادی آمریکا برای تمدید تحریم‌های تسلیحاتی رای نخواهد آورد، گفت: از نظر حقوقی آمریکا هیچ جایگاهی برای استفاده از اسنپ‌بک (مکانیسم ماشه) ندارد. سه متحد اروپایی آمریکا هم در جلسه قبلی شورای امنیت سازمان ملل صریحا اعلام کردند که آمریکا نمی‌تواند از این مکانیسم استفاده کند. «محمدجواد ظریف» چهارشنبه درباره تلاش‌های آمریکا برای برگزاری جلسه شورای امنیت و تمدید تحریم‌های تسلیحاتی ایران گفت: آمریکایی‌ها حدود سه ماه روی یک قطع‌نامه بسیار طولانی، تند و با مفاد باورنابپذیر در برخی مسائل مشغول ریزنی با همه دنیا بودند. آمریکایی‌ها در نهایت به این نتیجه رسیدند که قطع‌نامه آنها کمتر از پنج رای می‌آورد. اعلام هم کرده بودند که روز دوشنبه این سند را به شکل رسمی پخش می‌کنند و روز سه‌شنبه درباره آن رای‌گیری می‌کنند. بعدازظهر روز سه‌شنبه شنیدیم اعلام کرده‌اند جلسه رای‌گیری را به عقب انداخته‌اند، دیروز یک قطع‌نامه کوتاه در چند بند ولی با همان هدف و به صورت موزیانه تلاش کردند همان هدف را در قالب چند بند به نتیجه برسانند که برای شعور اعضای شورای امنیت احترامی قائل نیستند و فکر می‌کنند یک مطلب را اگر از پنج صفحه به پنج خط تبدیل کنند، اعضای شورای امنیت فکر می‌کنند این مطلب تغییر محتوایی کرده است. این قطع‌نامه بسیار غیرقانونی است. این قطع‌نامه هم رای نخواهد آورد و حتی تعداد آرای آن، بسیار اندک خواهد بود. به احتمال قریب به یقین ما با یک قطع‌نامه جدید روبه‌رو نخواهیم بود.

معاون اول آقای معاون اول چه موضعی در قبال ایران و خاورمیانه دارد

یک حامی جدید در تیم بایدن

روح‌اله نغسی: انتظار چندماهه برای انتخاب نفر دوم برکه رای جو بایدن در انتخابات ریاست‌جمهوری پیش‌رو سرانجام به سر آمد. بایدن که گفته بود معاون اول خود را از میان زنان زنان برمی‌گزیند و در نتیجه تحولات اخیر و اعتراضات به تبعیض نژادی فهرست گزینه‌های خود را از میان زنان اقلیت نژادی داشت، سرانجام رقیب پیشینش در مرحله مقدماتی یعنی «کامالا هریس» را به‌عنوان همراه خود در رقابت پاییز پیش‌رو برگزید. مروری به مواضع سابق هریس در این زمینه نشان می‌دهد اگرچه او در مقایسه با برخی چهره‌های دیگر حزب، مانند دیگر گزینه معاون‌اولی یعنی سوزان رایس، سابقه چندانی در بحث‌های سیاست خارجی ندارد، در این زمینه کم‌وبیش همراه و هم‌نظر بایدن بوده است و عملا می‌توان گفت انتخاب او در بحث سیاست خارجی عملا تأییدی است

بر موضعی که بایدن در این حوزه داشته است، به‌ویژه در مسائل خاورمیانه. هریس که تا همین چند ماه پیش، رقیب بایدن برای کسب نامزدی حزب دموکرات بود، از خیل کاندیداهای دموکراتی بود که از بازگشت به توافق هسته‌ای ۵+۱ با ایران یا همان برجام گفته بودند. سخنگوی هریس، سال گذشته و در میانه رقابت به المانیتر گفته بود اگر او به ریاست‌جمهوری برسد، به توافق باز خواهد گشت. این موضع تقریباً از جمله مواضعی بود که محل اجماع چهره‌های دموکرات بود و اختلاف‌نظرها حداکثر در نحوه و روند این بازگشت وجود داشت. این البته بخشی از مخالفت کلی دموکرات‌ها با رویکرد سیاست خارجی ترامپ بود که در آن، رئیس‌جمهور جمهوری خواه در حال لغو و بازگرداندن بیشتر اقدامات و حرکت‌های آخرین رئیس‌جمهور دموکرات، یعنی باراک اوباما بود.

وزیر امور خارجه درباره شایعه پیشنهاد اروپایی‌ها

شایعه لغو موقت تحریم را با اهداف اقتصادی مطرح کردند

شرق: برای چند ساعت در روز دوشنبه، در فضای رسانه‌ای ناگهان خبر موفقیت اروپایی‌ها در ایجاد مصالحه موقت بین ایران و آمریکا سوژه اصلی شد اما خبری که به نقل از «مقام آگاه» بی‌نام منتشر شده بود، با موضوع‌گیری رسمی مقامات ایران تکذیب شد تا واقعیت تحریم بار دیگر پیش‌روی همه باشد. روز سه‌شنبه و در همین رابط وزیر خارجه ایران پس از گذشت سروصدای «کشایش اقتصادی» پیش‌رو به راه انداختند که ناظران را به گمانه‌زنی واداشت. نزدیکی انتخابات آمریکا باعث شد برخی به این نتیجه برسند که در آستانه پایان دور اول ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، بناسات توافق جدیدی در بستر روابط ایران و آمریکا رخ دهد و ترامپ با نوعی موفقیت در این زمینه به انتخابات برسد. هم‌زمان، برکناری برابان هوک، مسئول کارزار

«فشار حداکثری» علیه ایران مطرح شد که باز باعث شد برخی این را نیز نشانه چنین اتفاقی بدانند، اگرچه چنین برداشتی با مواضع و سوابق جانشینش البوت آبرامز در تضاد بود. در نهایت اما خبری که بدون ذکر نام به نقل از منابع آگاه از دولت ایران رسانه‌ای شده بود، با تکذیب شد. موضوع‌گیری صریح مقامات دیپلماسی ایران تکرار شد.

درعین‌حال، نگاهی به فضای رقابت جو بایدن و دونالد ترامپ و وضعیت نامناسب رئیس‌جمهور در این صحنه نیز در این روایت تردید ایجاد می‌کند. درحالی‌که جو بایدن و حالا معاون اولش هر دو از بازگشت به برجام گفته بودند و اکنون نیز در رقابت از ترامپ پیش افتاده‌اند، بعید به نظر می‌رسد در فاصله سه‌ماهه تا انتخابات، ایران یا اروپا به صرفت دستیابی ضرب‌الاجلی به توافقی که ترامپ حاضر به امضای آن باشد، افتاده باشند.

روز گذشته البته ساعاتی پس از این موضوع‌گیری ظریف، معاون ارتباطات و اطلاع‌رسانی دفتر رئیس‌جمهور از تماسی بین رؤسای جمهور ایران و فرانسه خبر داد که البته میزان ارتباط آن با این خبر مشخص نیست. علیرضا معزی در توییتش نوشت: «روحانی و مکرون درباره وضعیت لبنان پس از انفجار بیروت، برجام و همچنین کانال مالی اینستکس تلفنی گفت‌وگو کردند». حسن روحانی و امانوئل مکرون، سال گذشته و در فاصله سالگرد خروج آمریکا از برجام و کاهش تعهدات ایران در این توافق، تماس‌های متعددی داشتند که حاصل تلاش ویژه رئیس‌جمهور فرانسه در یافتن راه‌حلی برای کنترل و کاهش تنش‌ها و مصالحه بود. این تماس‌ها البته آن زمان بی‌نتیجه ماند.

ظریف طرح ادعای پیشنهاد آلمان مبنی بر لغو تحریم‌های غیرهدفمند از سوی آمریکا را شایعه‌ای غیرتخصصی عنوان کرد که از سوی افرادی غیرسیاسی مطرح شده است. محمدجواد ظریف با تأکید بر اینکه این موضوع شایعه است، اظهار کرد: «کل این شایعه غیرتخصصی و معلوم است که برای اهداف غیرسیاسی مطرح شده است؛ چراکه آدم سیاسی چنین شایعه‌ای را نمی‌سازد». او تصریح کرد: «معلوم است که این شایعه

مشقات بازگشت بایدن به برجام

سیدمحمدهادی موسوی

جران زمان از دست‌رفته در دوونیم سال اخیر بوده و شاید تغییراتی در کلیات زمان‌بندی را شامل شود. گرچه تیم سیاست خارجی بایدن هنوز استراتژی مشخص خود درباره برجام را ارائه نداده است، اما از خلال صحبت‌های آنها می‌توان دریافت که علاوه‌بر بازنگری در برنامه زمان‌بندی برجام، پیوسته‌های دیگری مانند مسائل منطقه‌ای و موشکی نیز باید به برجام افزوده شود. گرچه ایران بارها تأکید کرده هیچ‌گونه مذاکره مجددی درباره برجام را نمی‌پذیرد و حتی هرگونه تلاش برای مذاکره در موضوعات متفرقه در خلال مذاکرات برجام را نیز ناکام گذاشت؛ اما به نظر می‌رسد در صورتی‌که ایران نیاز به احیای برجام داشته باشد، ناگزیر از بازنگری در این استراتژی است. گرچه ایران نیز می‌تواند مذاکره درباره مسائل فرعی را منوط به اجرای بدون تنازل برجام و پس از یک دوره پنج‌ساله اجرای تعهدات طرفین کند. حتی با فرض حل‌وفصل مسائل مربوط به زمان‌بندی مجدد برجام طرف مذاکره در ایران است. تیم سیاست خارجی دموکرات‌ها، با تیم دیپلماتیک دولت فعلی به ادبیات و فهم مشترک از برجام رسیده و راحت‌تر می‌توانند تغییرات مدنظر را اعمال کنند، اما نکته این است که حتی در صورت پیروزی بایدن در آبان، تا پایان دولت فعلی ایران چند ماه بیشتر باقی نمانده و احتمالاً بایدن نیز ترجیح می‌دهد در چنین وضعیتی وارد مذاکره با دولت حسن روحانی نشود. چنانچه دولت آتی ایران از اصولگرایان باشد، نیز مذاکره با آمریکا خط قرمز پررنگ این طیف است؛ بنابراین موقعیت مناسبی برای مذاکره احیای برجام وجود ندارد، چه رسد به بازنگری در زمان‌بندی و احیاناً الحاق مسائل موشکی و منطقه‌ای به آن. مسئله اساسی دیگر نیز، ضمانت اجرایی برجام است. برجام به‌دلیل ماهیت حقوقی خود در آمریکا، مورد تصویب مجلسین آمریکا قرار نگرفت؛ از این‌رو ترامپ براساس اختیارات قانونی خود، از آن خارج شد. هم‌زمان با انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، انتخابات ۳۴ کرسی سنای آمریکا نیز برگزار می‌شود. اگر جمهوری‌خواهان همچنان کنترل سنا را در اختیار داشته باشند، بایدن در بازگشت به برجام نیز دچار مشکل خواهد شد و احتمال معامله با سنا برای حفظ برجام بیره نیست. در این‌صورت چنانچه شرایط سنا مانند دوره قبل) برای احیای برجام به‌رسمیت‌شناختن اسرائیل از سوی ایران باشد، عملاً تلاش‌های حفظ برجام به شکست می‌انجامد. در سه‌ونیم سال اخیر موقعیت‌های زیادی برای حفظ برجام وجود داشت و حتی می‌شد تغییراتی در داده و ستانده‌های برجامی ایجاد کرد؛ اما افسوس که این فرصت‌ها را از دست دادیم.

کمپین کاروانی همدلی

#۹۸۹۸۹۸ *۴* ۷۳۳ * شماره کارت بانک سپه ۵۸۹۲ ۱۰۱۱ ۲۱۶۷ ۵۳۸۹

۰۲۱-۲۲۹۴۲۱۳۲
۰۲۱-۲۲۹۴۷۰۱۴

ندری برای فرشته‌ها کاروانی به وسعت یک شهر

مرکز خیریه معارلین ذهنی
حرفه آموزشی و مشاوره روزی
وحدت

ادامه از صفحه اول

خطر درواگذاری شرکت‌های دولتی

این ارزش تاریخی بورس و این حجم عظیم واگذاری‌ها چه آینده‌ای را برای اقتصاد سیاسی کشور و نقش و جایگاه «دولت» رقم می‌زند؟ دولت از سه مسیر بر اقتصاد تأثیر می‌گذارد: بودجه‌ریزی سالانه، مداخلات غیربوجه‌ای (تعین نرخ ارز، بهره بانکی، قیمت‌گذاری کالاها و خدمات) و میزان تصدی‌های اقتصادی یا همان مالکیت بنگاه‌ها و مؤسسات دولتی.^۱ بر این اساس سیاست‌گذاری، تنظیم‌گری و مالکیت و تصدی، سه ابزار مداخله دولت در اقتصاد است. اینکه آیا دولت پس از این واگذاری‌ها به سمت انجمن‌گاری‌واره می‌خورد، یعنی عرضه کالای عمومی (امنیت، بهداشت، آموزش و محیط زیست و...) می‌رود و به این ترتیب کارآمدتر و پاسخ‌گوتر و دموکراتیک‌تر می‌شود؟ یا آن‌چنان‌که در تجربه تاریخی یکس، دو دهه اخیر و اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ شاهد بوده‌ایم و نیز در نظریات اقتصادی و از جمله در نظریه «انتخاب عمومی» درباره میل دولت‌ها و سیاست‌مداران به بسط دخالت و حوزه نفوذشان می‌خوانیم، نباید چندان به این واگذاری‌ها دل‌خوش بود و در فقدان سلسله شریاطی، این واگذاری‌ها و تصدی‌گری‌ها به راه روشنی ختم نمی‌شود؛ در این میان سؤال‌های مهم دیگری هم مطرح می‌شود؛ اینکه مردم صاحب سهام بنگاه‌های بزرگ اقتصادی، چه مردم و جامعه‌ای خواهند بود و آیا مسئولیت‌پذیرتر و مرفه‌ترند؟ یا رابطه دولت – ملت پس از این تحولات عظیم اقتصادی و جابه‌جایی‌های بزرگ در مالکیت و مدیریت‌های اقتصادی چه شکل و زمانی خواهد داشت، رابطه‌ای برابرتر و شفاف‌تر یا تداوم روابط فعلی و همچنان از بالا به پایین؟ بخش مهمی از پاسخ به پرسش‌های فوق حداقل تا آنجایی که به اقتصاد بازمی‌گردد، به چگونگی تحول در دو مسیر دیگر این سه‌گانه، یعنی اقدامات بودجه‌ای و غیربودجه‌ای دولت بستگی دارد؛ یعنی آنکه این واگذاری بنگاه‌ها و حجم عظیم سهام شرکت‌ها بدون تحول در دو مسیر دیگر یعنی انضباط مالی و بودجه‌ای و عقلانی‌شدن مداخلات غیربودجه‌ای دولت ناممکن است. در واقع در غیبت «آزادسازی» در روند واگذاری‌ها و خصوصی‌سازی‌ها و عدم دخالت دولت در کسب‌وکار شهروندان و حذف دخالت‌های نابجای دولت در بازار کالا، ارز، سود بانکی و قیمت‌گذاری دستوری... و تحولی حادث نمی‌شود. تا دولت فضای آزاد برای فعالیت مردم و بخش خصوصی در اقتصاد ایجاد نکند و «آزادسازی» را مقدم بر خصوصی‌سازی نداند، واگذاری چندین و چنددهه بنگاه اقتصادی و توزیع میلیون‌ها برگ سهام و حتی فروش نفت به مردم و... گرهی از کار فروخته اقتصاد کشور نمی‌گشاید و جز تقسیم رانت و امتیازات ویژه کاری صورت نمی‌دهد. تا مردم (مصرف‌کنندگان) امکان انتخاب آزادانه خدمات و کالاهای مورد نیاز خود را بدون اجحاف و اعمال سلیاق و دیوارهای تعرفه‌ای دولت نداشته باشند و تا حق تعیین قیمت کالا و خدمات از تولیدکنندگان و بنگاه‌داران سلب شده باشد، نه شهروند مسئول و نه نگاه رقابتی و نه روابط دموکراتیک بین دولت-ملت شکل می‌گیرد و آنچه در این میان و واگذاری‌های عظیم و کاهش تصدی‌های دولتی واقع می‌شود، ظهور وضعیتی استثنائی در اقتصاد خواهد بود. کربدایی آن‌قدر عظیم که کلیت اقتصاد را به درون خود می‌کشد و هرگونه نظمی را ممتنع می‌کند.

پی‌نوشت

۱- دولت و رشد اقتصادی در ایران- دکتر مسعود نیلی

پلیس سوت زن و...

بنابراین راه‌حل جلوگیری از فساد در مرحله اول نیازمند بازآفرینی و اصلاح ساختارهای ناکارآمد، مهم و غیرشفاف است تا تکیه بر افراد خوب و صالح. ساختارهای ناکارآمد و فسادانگیز یا افراد شایسته را پس می‌زند یا منفعل و نهایتاً جذب خود می‌کند. بر اساس این است که راه‌حل نظارت‌پذیری نظام اداری از دل قوانین و مقررات صرف و بدون پشتوانه جامعه مدنی بیرون نمی‌آید بلکه این «کنش‌گری» فعالانه و مسئولانه شهروندان است که باعث می‌شود تا رفتار نظام اداری به نظم درآید و قاعده‌مند و پیش‌بینی‌پذیر شود و در جاده سلامت و بهروزی قرار گیرد.

۶- راهکار پلیس سوت‌زن بر خودکنترلی نظام اداری تکیه می‌کند و انتظار دارد مسئله فساد از طریق خود نظام اداری حل‌وفصل شود. این در حالی است که کارگزاران نظام اداری به‌دلیل تعارض منافع، ظفروروی ناشی از روابط و علقه‌های عاطفی، مصلحت‌اندیشی اداری، ترس از زدست‌دادن موقعیت، اخراج، تنزل مقام، تبعید و حسابگری بی‌پناهی و عدم حمایت قانون از وی در صورت افشای فساد، مجبور به سکوت یا همدستی با عناصر فسادآلود می‌شوند. بنابراین اجرای چنین طرحی در بستر ترس‌خورده کنونی نیازمند افرادی متهور، بی‌پاک و دست‌کشیده از همه چیز است که فقط در وضعیتی خاص و از طریق افرادی استثنائی رقم خواهد خورد و هیچ‌گاه جنبه‌ای عمومی به خود نخواهد گرفت. بنابراین اگر اراده معطوف به حل ریشه‌ای فساد است، باید با همکاری و مشارکت جامعه طرحی نو درآندازد و میدانی دیگر تعریف کند تا شاهد تولد آدمی کنش‌گر و مسئولیت‌پذیر باشیم تا با کمترین هزینه بیشترین منافع به بار آید.